

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זְע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 701

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

0527651911 להפצה בחינם ולתרומות:

מעשה ברבי פרחיא

(זוהר חדש ב רות נא, ב)

אמר לו: חייך, רבי, אפלו הרשעים באותו העולם יודעים בצערם, ויודעים בכבוד הצדיקים ובדיני הרשעים. אמר לו: אם כן, מה זה ויהמתים אינם יודעים מאומה?"

אמר לו: בעולם הזה כותב, שהרי הצדיקים שנקראים חיים, מסתכלים ויודעים שימותו, ועתידים לתת את הדין, שיש דין ויש דין, כמו שנאמר "והחי יתן אל לבו". אבל הרשעים שנקראים מתים, לא יודעים ואין משגיחים, ולא מסתכלים במעשי אותו העולם כלום. ומי שאינו מכיר במעשי אותו העולם נקרא מת, משום שהעולם הזה לא מבני החיים. שהעולם ההוא של נשמות ורוחות הוא, וזה העולם הוא של הגוף.

אותו העולם שדרים בו אחיהם (רוחות) של בני האדם, ודומים בדיוקנאות, מכרים זה לזה, ויודעים במה דומים בעולם הזה (שעתיד לבא לעולם). ומשתדלים להכיר את כבוד רבונם שם, באותו המלבוש של אותו העולם.

כשהגיעו לאותו השדה, אמר לו: נתעכב כעת. נאנח. אמר לו: למה אתה נאנח? אמר לו: אבדה אבדה לי במקום הזה. אמר: הקדוש ברוך הוא יזמנה לך.

מצאו מערה אחת. אמר אותו האיש: רבי, נכנס לכאן, שהרי ידעתי שאני מכיר כאן. נכנסו,

רבי פרחיא אמר, כל זמן שהגוף לא נח במקומו, נפשו אף כף. והוא היה תמיד משתדל לדעת באותו העולם של הנשמות.

יום אחד היה הולך בשדה, ומצא גוף אחד תחת אילן חרב מת. השגיח בו, ומצא שהוא יהודי, ומצא כריכות של מצוה, וספר של אגדה עמו.

אמר, ודאי תלמיד חכם הוא. התעסק בקברו, והלך לעיר, ותקן לו תכריכים וקבר. והזמין בני אדם, ובכה עליו, והשתדל עליו והוציא כל מה שהיה בידו.

כיון שנגנזו ונקבר אותו הגוף, הנפש שלו נכנסה לתוך הישיבה העליונה. אמרו לה: אין לך כעת רשות להכנס בכרך (למקום) הסלע העליון, לכי והשלימי חסד למי שהשלים לך!

יום אחד רבי פרחיא היה יושב על השער של הפתח של לוד, והיה עצוב, שהיתה לו דחוקה השעה. בא אליו איש אחד. אמר לו: רבי, התרצה ללכת למקום פלוני עמי, ואתן לך כלי כסף, כדי שנשתדל בתורה יחד בדרך? אמר לו: גלך. הלכו. אמר לו: רבי, (מה) זה שכתוב (קהלת ט) "כי החיים יודעים שימתו ויהמתים אינם יודעים מאומה"? אמר לו: החיים אלו הצדיקים, ויהמתים אלו הרשעים.

אַרְבַּעַה שְׁעָרִים, שֶׁהֵם עַל גְּבֵי אוֹתוֹ הֶרְקִיעַ, וְאֵין מִי שְׁמַכִּיר בָּהֶם.

פְּרָט לְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת, שְׁבָאוֹת אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת שֶׁמִּשְׁתַּתְּפוֹת עִם הַגּוֹף בַּקְּבָרִים, לְכַרַע וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֵי אוֹתָם הַשְּׁעָרִים לְרַבּוֹן הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיהו טו) "וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ יָבוֹא כָּל בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָיו". כָּל - לְרַבּוֹת אוֹתָן נִפְשׁוֹת שְׁדָרוֹת עִם הַגּוֹף, וְנִקְרְאוֹת כָּל בָּשָׂר.

חֲלוֹן אַחַר שֶׁבְּצַד הַדְּרוֹם, בּוֹ עוֹמְדִים שְׁשֵׁה מִשְׁקוּפִים, לֹא נִכְנָסִים לְמָקוֹם הַזֶּה, אֲלָא אוֹתָן שְׁעוֹסְקוֹת בַּקְּרִיאַת שְׁמַע בְּרִצּוֹן וּבְכוֹנְנָה בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא: הָאֱלֹהִים, כְּשֶׁהִסְתַּכְּלַתִּי בְּאוֹתוֹ הַחֲלוֹן, קָרַב אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה, שֶׁשְּׁמוֹ עֲנַא"ל, שֶׁמְמַנֶּה עַל הַשַּׁעַר שֶׁל צַד הַדְּרוֹם. אָמַר לִי, קוּם בְּמָקוֹמְךָ, וּרְאֵה אֶת הַחֲלוֹן הַזֶּה, שְׂאִין רְשׁוֹת לְהַכְנִס לָשֵׁם וְלֹא לְרְאוֹת אוֹתוֹ, פְּרָט לְאוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּקְּרִיאַת שְׁמַע כְּרְאוּי.

וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּקְּרִיאַת שְׁמַע כְּרְאוּי, שְׁשִׁים מְמַנִּים נִכְנָסִים לְפָנָיו (שֶׁל הַמְּשִׁיחַ), וּמִכְתִּירִים אוֹתוֹ בְּכַתְרִים קְדוּשִׁים, וְאוֹמְרִים לוֹ: זֶהוּ הַכְּתָר שֶׁל פְּלוֹנֵי שְׁעֶסֶק בַּקְּרִיאַת שְׁמַע כְּרְאוּי!

שְׂאֵלְתִי אוֹתוֹ וְאָמַרְתִּי לוֹ: אֲדוֹנֵי, הַקְּרִיאַת שְׁמַע הַזֶּה כְּרְאוּי, מַה הִיא? אָמַר לִי: אֵי חֲסִיד, סוּד עֲלִיוֹן הוּא כָּאֵן. בַּקְּרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת.

הַפְּרָשָׁה הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל הַיְחוּד, שֶׁהִיא שְׁנֵי יְחוּדִים, בְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה תְּבוּת. שֵׁשׁ תְּבוּת בַּיְחוּד הַעֲלִיּוֹן, וְשֵׁשׁ תְּבוּת בַּיְחוּד אַחֵר. הַפְּרָשָׁה הַשְּׁנֵיָה - וְאֶהְבֶּתָּ, בְּאַרְבַּעִים וְשֵׁתִים תְּבוּת, בְּסוּד הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וְשֵׁתִים אוֹתִיּוֹת.

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, שֶׁנִּכְלָל הֵימִין בְּשֵׁמְאֵל, וְהַשְּׁמַאל בַּיְמִין. וְהוּא בְּסוּד וְסַתְר שֶׁל הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה, עַד וְשִׁמְתָם, שֶׁהִיא הַפְּרָשָׁה שְׁשׁוּלְטָת עַל הַכֹּל. הִיא בְּסוּד שֶׁל שְׁבַעִים וְשֵׁתִים תְּבוּת, תוֹךְ הַסּוּד שֶׁל שְׁבַעִים וְשֵׁנִים שְׁמוֹת שֶׁל הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה.

פְּרָשָׁה רְבִיעִית - וְשִׁמְתָם, שֶׁהִיא חֲמִשִּׁים תְּבוּת, שֶׁהִיא כְּנֶגֶד חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִּינָה. פְּרָשַׁת

יָרְדוּ בַּמְּדַרְגּוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְפִרְדָּס אֶחָד, וְרָאוּ שֶׁם אֵילָנוֹת מְשָׁנִים זֶה מִזֶּה וּמִשָּׂאֵר הָאֵילָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵילָן אֶחָד מְשָׁנָה מִשָּׂאֵר הָאֵילָנוֹת.

עָלוּ לָשֵׁם, שֶׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁל מַחֲנוֹת רַבִּים שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, (תהלים צה) "בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה נִבְרָכָה לְפָנֵי ה' עֲשׂונו". תְּמַה רַבִּי פְּרַחְיָא, וְאָמַר: מַה זֶה? אָמַר לוֹ: שְׁתַּק.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא: הָאֱלֹהִים, כְּשֶׁהִגַּעְתִּי עִמּוֹ לְאַמְצַע הַפְּרָדָס הַזֶּה, וְרֵאִיתִי שְׁתֵּי דְרָכִים, וּמַחֲנוֹת מְצַד זֶה וּמְצַד זֶה, וְאָמַרְתִּי לוֹ מַה זֶה? וְאָמַר לִי, כָּאֵן נִפְרָדוֹת דְּרָכֵי הַנִּפְשׁוֹת, מִי שֶׁהוֹלְכִים לְגֵן עֵדֶן, וּמִי שֶׁהוֹלְכִים לְגִיְהֵנָם. מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְגֵן עֵדֶן - אֵלּוֹ הוֹלְכִים (עמו), וּמִשְׁלִימִים לוֹ שְׁלוֹם. וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ לְגִיְהֵנָם - אֵלּוֹ נוֹטְלִים לְדוֹן (אוֹתָם) אוֹתוֹ בְּגִיְהֵנָם.

עֲבָרְנוּ אוֹתוֹ הַפְּרָדָס, וְהִגַּעְנוּ לְחוֹמוֹת וּמַגְדָּלִים וְשְׁעָרִים. כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לְשַׁעַר אֶחָד, שֶׁנִּקְרָא שַׁעַר הַמְּזֻרַח, קָרָא אוֹתוֹ הָאִישׁ: פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק. אָמְרוּ לוֹ: לְמָה? אָמַר לָהֶם: בְּשִׁלְיחוֹת שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם בְּאַתִּי. פְּתַחוּ וְאָמְרוּ כָּלֶם: מִי נָתַן אֶת יְלוּד הָאִשָּׁה הַזֶּה כָּאֵן בְּמָקוֹם הַזֶּה? אָמַר לָהֶם: זֶה הוּא רַבִּי פְּרַחְיָא. אָמְרוּ: זֶה הוּא שֶׁהַשְּׁלִים לָךְ הַחֲסוּד בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם? אָמַר כֵּן.

פְּתַחוּ לוֹ, וְאָמְרוּ: הַפְּשִׁיטוּ אוֹתוֹ, שְׂאִין רְשׁוֹת לְהַכְנִס לְכָאֵן בַּגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַהוּא. מִיֵּד הַפְּשִׁיטוּ אוֹתוֹ, וְהִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹרִים שֶׁל הַגֵּן שֶׁלְפָנָיו.

וְנִכְנָס וְרָאָה אוֹתוֹ הֶרְקִיעַ שֶׁעַל גְּבֵי אוֹתוֹ הַגּוֹף (הַגֵּן). שְׂאוֹתוֹ הֶרְקִיעַ נִפְרָד מֵאוֹתוֹ הֶרְקִיעַ שְׁעוֹמֵד עַל שָׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. הֶרְקִיעַ הַזֶּה נִתְחַם בְּתַחוּם מְכָל הַגּוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם. אַרְבַּעַה חֲלוֹנוֹת, מִשְׁקוּפִים פְּתוּחִים בּוֹ בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְאֶחָד בְּאַמְצַע.

חֲלוֹן אֶחָד שְׁבַצַד מְזֻרַח, בּוֹ קִימִים אַרְבַּעַה מִשְׁקוּפִים מְרַקְמִים, בְּסוּד שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהו"ה, עוֹלוֹת לְשֵׁתִים עֶשְׂרֵה, שֶׁלֹּשׁ אוֹתִיּוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

שְׁלֵשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם מִתְחַבְּרִים אוֹתָם הַמִּשְׁקוּפִים, וְכָל הָאוֹתִיּוֹת מִתְחַבְּרוֹת לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ. מְמַנֶּה אֶחָד עוֹמֵד לְאוֹתוֹ הַצַּד, וְשְׁמוֹ וַיִּזְרִיעַ אֶל (יעזריאל). וְאַרְבַּעַה מִפְּתַחוֹת בִּידוֹ, שֶׁהוּא פּוֹתַח בָּהֶם

ואם מוצא אותה כראוי, מקבל אותה, ונוטלים ממנו אברהם יצחק ויעקב, ונושקים אותה. מי ראה השמחה, מי ראה הערבוביה בכל אותם הצדיקים שבגן עדן, שבאים לאותה השמחה. **ובשעה** שיבא לאותו העולם, מי יראה את שמחתו, שמושיבים אותו האבות אצלם פעמים ביום, ובכל יום יורד עליו טל מראש המלך.

ובאותו הטל יודעים ואוכלים המאכל שמלאכים העליונים אוכלים. ויודעים מה שהיה, ומה שיהיה, ומה שעתידי להיות, עד הזמן שהקדוש ברוך הוא יקים את הגופים הסרוחים בעולם הזה, ויקיים הקדוש ברוך הוא בבנין מתקן כראוי.

בחלון שבצד הדרום היו רשומים ש', שבצד זה ו', ובצד אחר ו', ובצד האחר ו'. שאלתי אותו האיש, ואמרתי: מהן האותיות הללו? אמר: איני יודע.

עד שבא אותו הממנה ואמר לי: אי חסיד, אותן האותיות סימני (עמודי) הפרשיות של קריאת שמע. אשרי חלקו של מי שאומר אותם בכל יום ברצון הלב.

חלון אחר שבצד צפון, בו עומדים שני משקופים, וחמש אותיות לוהטות ונוצצות בתוכם. שתי אותיות בצד זה ושתי אותיות בצד זה, ואחת למעלה מהם תלויה עליהם, והם בסוד השם הקדוש ונקרא אליהם.

בחלון הזה ובאותם המשקופים שורים שני ממנים באותו הרקיע, והם צורטק וגזריאל (עזריאל), שממנים שם באותו הצד שלא נפתח.

ושם יש היכל אחד מרקם בכמה גונים וכמה ציורים, ובו עומדים כל אותם שמקדשים את שם רבונם באמירה בכל יום, אחר שמברכים אותו, ואומרים ברוך ה' המברך לעולם ועד, ומקדישים אותו אחר כך בקדשה משלשת.

ואותו ההיכל נקרא משלש, כמו שנאמר (ירמיה ז) היכל ה' היכל ה' היכל ה' המה. ואותו ההיכל הוא משלש. ושאלתי מה זה. אמר אותו האיש: אלו הם שלא אוכלים כל ימיהם על דמם.

הציצית כלולה מכלם. ועולות הפרשיות למנין של אדם.

וכל שאר המקומות, בין במצוות התורה, בין בכל שאר המקומות בתורה, הזכר לחוד והנקבה לחוד. וכאן שהוא יחוד, שמתיחד בו הקדוש ברוך הוא, זכר ונקבה מתכנסים יחד, ועולים בשעור אחד.

הזכר נשתלם בה, מה שאין כן בכל שאר המקומות של התורה. וזהו השבח של האמונה העליונה, לדעת זה (שהנה) ה' הוא האלהים. הזכר נשלם בנקבה, ונכללים אחד עם אחד, הזכר נבנה עם הנקבה. וזהו היחוד השלם. ואין שלמות אלא בזכר ונקבה יחד.

ובא ראה, כל מי שמשלים היחוד כראוי ומכון בפרשיות הללו בכל יום, זוכה למשקופים והחלונות הללו, להיות שלם כאן. ואין מי שיעכב על ידו, ובלבד שיקרא כראוי, ויכון בסודות העליונים הללו.

ואחו בימני ואמר לי: אי חסיד, בא וראה את כבוד אותם שמיוחדים את השם הקדוש כראוי ועוסקים בקריאת שמע כמו זה.

נכנסתי להיכל אחד, ובאותו היכל היו שלש מאות ששים וחמשה היכלות, כחשבון ימות השנה. אברהם יצחק ויעקב שולטים באותו ההיכל, ואדם הראשון בתוכם.

וראיתי כמה קבוצות של נשמות מלבשות ברקמה של עץ החיים, וכמה גונים של כבוד עליון, ונכנסים לתוך ההיכל, ויופיאל הממנה הגדול על הכל, ממנה גדול של התורה עמהם.

פתח ואמר: התעוררו קדושי העולם, הרי בניכם הקדושים, שמיוחדים את השם הקדוש, ומכונים ברצון של הפרשיות של קריאת שמע.

וראיתי את אדם הראשון שמשתדל בהם. ובשעה שנכנסת קריאת שמע שקורא בן אדם, עולה בראשונה להיכל הזה, ומריח בה אדם הראשון. אם חסרה אות אחת מקרית שמע, אינו מקבל אותה, שהרי חסר בנינו של אדם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה, באותן התבות שחוזר שליח הצבור.

תבות, ברוך ה' המברך כו'. ועל הברכה הזו שורה התפלה, והקדשה לא שורה אלא על הברכה, להחזיק ברבונם בכל. והברכה הזו והקדשה הזו אינה אלא בעשרה.

שאלתי אותו: למה ההיכל לצד הצפון? אמר לי: בהיכל הזה נכנעים כל הצדדים הרעים שלא ישלטו בעולם.

החלון הזה נקרא החלון של נגה, ואין רשות להסתכל בו, פרט לאותם שמדורם שם, והכל הם רואים, ומסתכלים, ויכולים להסתכל. כל אותם ששם, הולכים במלבושים בדמיות העולם הזה.

ושם ראיתי רבים מן החברים, ולא נתנה לי רשות להתקרב אליהם, וכלם מכרים זה לזה, ואוכלים מאכל של חזקים עליונים.

הרקיע הזה נוסע בכל יום לארבעת צדדי העולם. וכשנוסע, מרעיף טל של חיים לתוך הגן. ובאים כל הצדיקים של שם, ורוחצים באותו הטל, וזוהרים כזהר הרקיע, ונכנסים לפני המשיח, ולפני האבות, ואדם הראשון. ולא נתנה לי רשות להפיר אותם.

החלון שבצד מערב משנה מכל שאר החלונות, בגוונים ובאורות. מתחם בארבע אותיות של השם הקדוש, שזוהרים ונוצצים על גב אותו החלון. לפעמים מתגלים, לפעמים נסתרים. והראו לי במקום אחד כתות של צדיקים בדרגות יתרות על כלם.

משום שהנשמה של אדם בעולם הזה יוצאת ממנו בכל לילה ולילה. בבקר חוזרת אליו, ושורה בחטם של האדם, ולא נכנסת ולא מתישבת במעיו עד שמברך את הקדוש ברוך הוא ומתפלל על דמו, אז מתישבת במקומה.

ועל פן כתוב (ישעיה ב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו. מה זה אשר נשמה באפו? משום שיורדת בבקר, ואומר לה הקדוש ברוך הוא: לכי ושהי לו בחטמו, על מנת שיתפלל תפלתו. אם מברך הוא כראוי, היא תשרה בתוכו. ואם לא, פורחת ועולה, ונמצא האדם שחסרה ממנו אותה קדשת הנשמה.

וכיון שנשמתו חסרה ממנו, במה נחשב הוא? אינו נחשב לכלום, כאלו לא היה בעולם. ועל פן אסור לאדם לברך את חברו עד שמברך את רבונו בראשית התפלה.

והחזן אומר ברכו את ה', והוא אומר ברוך ה' המברך לעולם ועד. וכיון שמברך לרבוננו, משם ראשית התפלה להתפלל, ועל פן שורות הקדשות. אשרי הם המברכים ומקדשים את רבונם בכל יום ברצון הלב.

באותה השעה למדתי, שאין רשות להתפלל תפלה בעשרה, עד שמברכים את הקדוש ברוך הוא בראשית הכל. וכיון שמברכים אותו, מתפללים תפלתם.

אמר אותו האיש: רבי, הברכה היא אינה אלא לתקן השבח לרבונם, שהחזיר להם נשמתם, שנקראת בחמשה שמות. והברכה בחמש

מכתב למערכת

את זה, שראיתי באיזה תחנת דלק דלקן אחד יש לו זוהר קטן בפורמט כיס, ובכל הזמנים הפנויים שלו במקום לשמוע רדיו ולראות טלוויזיה רח"ל, הוא רואה ושומע רק זוהר, וזה דבר גדול שעשה. ובפרט שראיתי ושמעתי ויש כבר ערוץ הזוהר דף היומי, שיכולים להוריד כל דפי ש"ס זוהר היומי, זה ממש קידוש השם כזה גדול, וזה בוודאי יביא את משיח צדקינו בקרוב ממש.

ועוד הרבה דברים גדולים שרציתי לכתוב עליהם, רק עכשיו ערב חג השבועות, וצריך להתכונן על ידי לימוד הזוהר על כל הענינים הגדולים של חג השבועות וכל כתבי האר"י ז"ל, ובעזרת ה' כשיהיה לי זמן אכתוב לכם, חזקו ואמצו כל טוב בברכת גאולה וישועה לכל עם ישראל.

טוביה גרינצווייג

לכבוד מערכת מפעל הזוהר העולמי, ובראשם הגאון הקדוש המקובל ר' שלום יודא גראס שליט"א.

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה ובלב ונפש חפצה, על הדברים הגדולים אשר הנכם עושים אין צורך כלל להאריך, ופשוט שכל אחד יודע את כל הדברים וכפי שזה מפורסם בכל העיתונים, ובעיתון השבוע, ובעיתון חדש בבית שמש, ובכל המודעות המתפרסמות בכל יום חדשים לבקרים של מפעל הזוהר העולמי.

אני רוצה להודות לה' יתברך, על כל החסד אשר גמל עמי ועם כל כלל ישראל, על זה שהוריד לעולם נשמה קדושה כזו של האדמו"ר מהאלמין, שהוא מוציא לאור את כל הדברים הללו, ומשיב הרבה נשמות תועות לאבינו שבשמים, וכמו שהננו בעצמי נוכחתי לדעת